

Zbytečný experiment místo činů

Miloš Balabán

Není to ještě tak dávno, co otázky bezpečnosti nebyly ve volebních kampaních klíčovým tématem.

Vývoj ve světě i v Evropě v posledních čtyřech letech je ale katapultoval na přední místo politické agendy.

Zmínil to i premiér Bohuslav Sobotka na představení volebního programu ČSSD. Zdůraznil, že jeho vláda si toho byla vědoma, a proto věnovala zvýšenou pozornost a podporu složkám bezpečnostního systému. Navýšily se rozpočty policie, hasičů, armády a zpravodajských služeb. V sázce je hodně: bezpečnost rozhoduje i o prosperitě státu.

Zatím si nevedeme špatně. Vedle nejnižší míry nezaměstnanosti v EU jsme i šestou nejbezpečnější zemí na světě. Podívejme se na západ od našich hranic. Ve Francii stále platí po vlně teroristických útoků výjimečný stav, Británie letos zažila už tři a v Německu nemají masu uprchlíků úplně pod kontrolou.

Nejen turisté, nýbrž i zahraniční investoři tak mohou při svém rozhodování, kam prioritně zamíří, zacílit na Česko. Nebude ale jednoduché udržet naše lichotivé bezpečnostní postavení. Není paradoxem, že by ho mohla částečně narušit Evropská komise tlakem na akceptaci uprchlických kvót?

Bezpečnostní rizika takového kroku nelze zlehčovat. Varující je informace ze Švédska, kde podle tamní Bezpečnostní policie došlo od roku 2010 k prudkému růstu počtu islamistů. Na počátku dekády jich byly dvě stovky, nyní jsou už tisícovky. Nekontrolovaný příliv migrantů k tomu mohl napomoci.

Jsme tak tlačeni do rizikového „experimentu“. Na naše území by se mohly dostat bezpečnostněrizikové osoby a zároveň by hrozil konflikt mezi azylanty a našimi úřady, protože představy migrantů o podmínkách azylu se liší od německé či švédské reality. Tipl bych si, že by to vedlo k hromadnému odchodu zpátky na Západ.

I když se v tomto případě dá ironicky poznamenat, že by Evropská komise dostala takovým experimentem na stůl hmatatelný důkaz o nefunkčnosti kvót. To by ale byla příliš vysoká cena.

Komise by se měla mnohem víc soustředit na to, jak bránit dalšímu uprchlickému přílivu.

Jeden západní diplomat mi na nedávné pražské konferenci o bezpečnosti a obraně řekl, že je sice dobré mluvit o plánech na to, jak se Evropa bude bezpečnostně emancipovat a posilovat obranné kapacity, nicméně bylo by dobré podpořit už teď plány i činy. Konkrétně v Libyi, která tone v chaosu a je nástupištem na cestu do Evropy desetitisíců, převážně ekonomických, migrantů.

Avšak plánování a uskutečnění vojenské operace na blokádu pašeráků, obsazení části libyjského pobřeží a budování hotspotů sloužících k prověřování migrantů by byl složitější úkol než nesmyslné trvání na kvótách. Zatím se bohužel vede jen byrokratická a nic neřešící bitva o kvóty. Je to škoda i pro prestiž EU mezi naší veřejností.

(Autor je bezpečnostní analytik)